

Το μοναδικό στην ιστορία του κόσμου έργο των αγίων Αποστόλων

Ορθοδοξία / Θεολογία

Λάμπρος Σκόντζος, Θεολόγος

Στις 30 Ιουνίου η Εκκλησία μας εορτάζει με ξεχωριστή τιμή την χορεία των Δώδεκα Αποστόλων του Χριστού, διότι το έργο και η συμβολή αυτών στο έργο της σωτηρίας του κόσμου υπήρξαν καθοριστικά. Η Εκκλησία, αλλά και η ανθρωπότητα γενικότερα, οφείλουν μεγάλη ευγνωμοσύνη σε αυτές τις μεγάλες προσωπικότητες. Αυτοί έγιναν τα ολόφωτα ορόσημα, αντικατοπτρίζοντας το ανέσπερο φως του Χριστού, επαναφέροντας τον κόσμο στη σωστή του ουρανοδρόμο πορεία.

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός τους κάλεσε ως συνεργάτες και συνεχιστές του απολυτρωτικού Του έργου. «Εγώ εξελεξάμην υμάς, και έθηκα υμάς ίνα υμείς υπάγετε και καρπόν φέρητε, και ο καρπός υμών μένη» (Ιωάν.15,16), «Καθώς απεσταλκέ με ο Πατήρ, καγώ πέμπω υμάς» (Ιωάν.20:21). Τους παράγγειλε: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη» (Ματθ.28:19) και «έσεσθέ μοι μάρτυρες... έως εσχάτου της γης» (Πράξ.1,8). Τους προειδοποίησε όμως ότι «ιδού εγώ αποστέλλω υμάς ως πρόβατα εν μέσω λύκων» (Ματθ.10,16), υπενθυμίζοντάς

τους ότι το έργο τους δεν θα είναι εύκολο.

Δεν τους επέλεξε από την ελίτ της τότε αριστοκρατίας, ή των πολιτικά ισχυρών, ή των οικονομικά δυνατών, ή της διάνοησης, διότι η διαφθορά, η κατάπτωση και η έπαρση ήταν το κύριο χαρακτηριστικό αυτών των τάξεων. Αντίθετα τους επέλεξε από τους άσημους, αδύναμους και αγράμματους ανθρώπους, οι οποίοι βίωναν την δυστυχία και την κακοδαιμονία της πτώσεως και της αμαρτίας καλλίτερα από τους πρώτους και καλλιεργούσαν έντονα στην ψυχή τους την προσδοκία της από το Θεό απολυτρώσεως.

Το Άγιο Πνεύμα κατά την αγία ημέρα της Πεντηκοστής (Πραξ.2^ο κεφ.) μεταμόρφωσε τους άσημους και δειλούς και αγραμμάτους ψαράδες σε σοφούς

άνδρες, σε πανίσχυρες προσωπικότητες, σε ολόφωτες υπάρξεις, οι οποίοι καταύγασαν την οικουμένη. Η συγκλονιστική εμπειρία της Αναστάσεως του Κυρίου και η επέλευση της δυνάμεως του Αγίου Πνεύματος έδωσαν σε αυτούς αφάνταστη ορμή. Διασκορπίστηκαν σε όλον τον κόσμο για να διαλαλήσουν το νέο, ελπιδοφόρο και σωτήριο μήνυμα της εν Χριστώ απολυτρώσεως του ανθρωπίνου γένους. Οι πυρωμένες από θείο ζήλο καρδιές τους και το φλογερό τους κήρυγμα έκαναν τις καρδιές των ανθρώπων να δονούνται από λαχτάρα για λύτρωση. Ο σπόρος του Ευαγγελίου ρίχνονταν από αυτούς τους άοκνους και θείους εργάτες σε κάθε μέρος της οικουμένης και αυτός αύξανε θεαματικά.

Τα σκοτάδια της πλάνης διαλύονταν με το άκουσμα της ευαγγελικής αλήθειας. Οι δεισιδαίμονες τυραννικές αντιλήψεις παραμερίζονταν μπροστά στην πνευματική ελευθερία του χριστιανικού μηνύματος. Οι ασήμαντοι αυτοί αλιείς της Γαλιλαίας έστρεψαν την ιστορία του κόσμου στον δρόμο της ανθρωπιάς, του πολιτισμού και της προόδου. Οι ταπεινοί και καταφρονημένοι άνθρωποι της παλαιάς εποχής, οι οποίοι δεν είχαν μεγαλύτερη αξία από εκείνη των ζώων και των πραγμάτων, αναδείχτηκαν, χάρις στο κήρυγμα εκείνων, για πρώτη φορά ως ανθρωπίνες αξίες και ακόμα περισσότερο, ως ζωντανές εικόνες του Θεού! Πολλοί ισχυροί κατάλαβαν ότι η εγκόσμια ισχύς τους δεν είχε πραγματική αξία και την αποποιήθηκαν. Μια νέα πρωτόγνωρη παγκόσμια αδελφότητα γεννήθηκε στον κόσμο, η Εκκλησία του Χριστού, ως μια νέα πραγματικότητα αγάπης και συναδελφώσεως των ανθρώπων και των λαών μέσα στον απάνθρωπο κόσμο της αμαρτίας και του κακού, ως μέσον σωτηρίας και απολυτρώσεως από την δουλεία της αμαρτίας και της φθοράς.

Η ανθρωπότητα και ο σύγχρονος πολιτισμός οφείλει μεγάλη ευγνωμοσύνη στους αγίους Αποστόλους. Ό, τι δεν κατόρθωσε η διανόηση και η δύναμη του αρχαίου κόσμου, το κατόρθωσε η χορεία των Μαθητών και Αποστόλων του Χριστού. Όμως ο κόσμος, δυστυχώς, όχι μόνο δεν εκτίμησε την προσφορά τους, αλλά το αντίθετο, έκαμε ό, τι μπορούσε για να ματαιώσει και να γκρεμίσει ό, τι εκείνοι έκτιζαν. Ο απόστολος Παύλος περιέγραψε πολύ παραστατικά τις δυσκολίες της αποστολής τους ως εξής: «ημάς τους αποστόλους εσχάτους απέδειξεν, ως επιθανατίους, ότι θέατρον εγεννήθημεν τω κόσμω, και αγγέλοις και άνθρωποις, ημείς μωροί δια Χριστόν, υμείς φρόνιμοι εν Χριστώ, ημείς ασθενείς, υμείς δε ισχυροί υμείς ένδοξοι, ημείς δε άτιμοι. Άχρι της άρτι ώρας και πεινώμεν και διψώμεν και γυμνητεύομεν και κολαφιζόμεθα και αστατούμεν και κοπιώμεν εργαζόμενοι ταις ιδίαις χερσί' λαιδορούμενοι ευλογούμεν, διωκόμενοι ανεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλούμεν' ως περικαθάρματα του κόσμου εγεννήθημεν, πάντων ερίψημα έως άρτι» (Α΄Κορ.4,9-13). Οι μύριες αυτές δυσκολίες, οι κακουχίες, οι κόποι και προπαντός οι απάνθρωποι διωγμοί δεν τους πτόησαν. Το έργο τους καρποφορούσε,

διότι το αύξανε το ενοικούν στην Εκκλησία Άγιο Πνεύμα (Ιωάν.15,26).

Το έργο των αγίων Αποστόλων συνεχίστηκε και συνεχίζεται δια των διαδόχων αυτών. Σε κάθε μέρος, όπου ίδρυσαν τοπικές εκκλησίες, χειροτονούσαν επισκόπους και πρεσβυτέρους για να συνεχίσουν το έργο τους. Γράφει ο άγιος Λουκάς στο βιβλίο των Πράξεων, το κατ' εξοχήν βιβλίο της ιεραποστολής της Εκκλησίας μας: «Χειροτονήσαντες δε αυτοίς πρεσβυτέρους κατ' εκκλησίαν και προσευξάμενοι μετά νηστειών παρέθετο αυτούς τω Κυρίω, εις ον πεπιστεύκασι» (Πράξ.14,23). Αυτή η αδιάκοπη διαδοχή συνεχίζεται ως σήμερα και χαρακτηρίζεται ως αδιάκοπη διαδοχή προσώπων και πίστεως και γι' αυτό ονομάζεται η Εκκλησία μας Αποστολική. Όλοι λοιπόν όσοι εργάζονται στην Εκκλησία του Χριστού, κληρικοί και λαϊκοί, συνεχίζουν, στην ουσία, το έργο των αγίων Αποστόλων. Τόσο μεγάλο είναι το έργο που επιτελούν!

Όλοι εμείς οι προσκυνητές της σεπτής εορτής αυτών των «Συνεργών του Χριστού» (Β' Κορ.6,1), έχοντας όλα αυτά υπόψη μας, πρέπει να τους αποδίδουμε την αρμόζουσα τιμή, διότι η αγία μας Εκκλησία είναι θεμελιωμένη πάνω σε αυτές τις μεγάλες προσωπικότητες. Αυτό το βεβαιώνει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης, ο οποίος είδε στην Αποκάλυψη την θριαμβεύουσα εν ουρανοίς Εκκλησία του Χριστού, θεμελιωμένη επί «θεμελίουσ δώδεκα και επ' αυτών δώδεκα ονόματα των δώδεκα αποστόλων του Αρνίου» (Αποκ.21,10).

PERMANENTLY_REMOVED